

БРАТСКА ОБИЧЪ

Колю е ученикът от трети клас. Той има по-малко сестриче. Сестричето му се казва Маринка. Една седмица преди великденъ Маринка се разболъ. Майка ѝ бѣше денемъ и нощемъ надъ нея. Тя слагаше на пламналото ѝ чело студени кърпи, намокрени съ оцетъ, да отнематъ огъня отъ пламналото ѝ, измжчено тѣлце. Щомъ кърпитъ изсъхваха, мокрѣше ги отново. Така бѣше отъ два дни вече.

Майката и двѣтѣ деца живѣеха въ една полутъмна стая накрай града. Тѣ бѣха сами: Колювиятъ баща почина преди две години. Майката сама прехранваше децата си.

Вечеръта на втория денъ повикаха лѣкарь. Той прегледа болното момиче и каза, какви лѣкарства да купятъ. Каза още, че трѣбвало болната да яде лека храна: пиле или чорба отъ пилешко.

А майката нѣмаше нито стотинка. Тя работѣше чужда работа. Всѣка сѣбота ходѣше у една богата кѣща да почиства стѣлбитѣ и мазетата на кѣщата.

— Боже, Божишко!.. — плачеше жената, — какъ се разболъ това дете тъкмо срещу Великденъ... Не мога сега да го оставя самъ. Да бѣхъ отишла у г-жа Маркова, щѣха да ми платятъ, ще купимъ цѣрове за Маринка и щѣхме да посрещнемъ по-весело великдена... Ами сега накѣде?

— Мамо, иди пакъ! — подкани я Колю. — Азъ ще пазя Маринка, догдето се върнешъ.

Но Маринка протегна рѣчички и улови майка си за дрехата.

— Мамо, маминко... стой тука! — мѣлвѣше тя, като я теглѣше къмъ себе си. — Страхъ ме е... по-лошо ще ми стане безъ тебе! — стенѣше болното дете.

Тогава Колю скокна на крака и рече:

— Майко, ще отида азъ, вмѣсто тебе!

— Малъкъ си, чедо, слабъ си, не можешъ. Каква работа ще свършишъ ти!

— Мога! — отвърна Колю наперено. — Нали съмъ ти помагалъ толкова пѣти. Ще видишъ, че мога, като тебе да почистя.

Той не чака повече майка си. Наложилъ си шапката и припна навнѣ.

Госпожа Маркова го посрещна зачудена. Колю ѝ разказа набързо, защо не е дошла майка му. Обади ѝ още, че той самъ ще извърши нейната работа. Жената поклати замислено глава. Но Колю не губи време въ разпавии и съ нея. Той грабналъ кофата и метлата и се заловилъ на работа. Най-напредъ преметелъ добре навсѣкѣде. Почистилъ коридоритѣ и мазето, а следъ това напълнилъ кофата съ вода и подметналъ парцала за миене. Като привършилъ въ кѣщата, излѣзе да подреди и двора. Сѣщо както правѣше всѣка сѣда майка му.

Добрата жена го похвали и му заплати пълната надница, каквато плащаше и на майка му. Колю тръгналъ къмъ дома си, но жената го повика.